

[Ministeren for skatter og afgifter]

hed og overskuelighed i skattelovgivningen. Ja, det er jeg meget enig med hr. Hagen Hagensen i, at det er et mål, vi bør forfølge. Jeg var i hvert fald meget tilfreds med de betragtninger, hr. Hagen Hagensen gjorde i den anledning. Men igen må jeg spørge: vil hr. Hagen Hagensen og de konservative være med til at forenkle lovgivningen, lave firkantede regler dér, hvor der reelt er behov for det? Hr. Hagen Hagensen er jo en meget erfaren mand, der har indhøstet mange års erfaringer fra arbejdet i skatteråd. Hr. Hagen Hagensen ved udmærket godt, hvad det er for regler, der giver anledning til klagesager. Derfor var det jo interessant at få at vide, om hr. Hagen Hagensen vil være parat til at gennemføre nogle mere firkantede regler, som kan få fjernet tvivl.

Så havde hr. Hagen Hagensen en række konkrete forslag, og dem skal jeg ikke gå nærmere ind på ud over nogle enkelte ting. Hr. Hagen Hagensen sagde, at hvor der er tvivl, dér bør tvivlen komme skatteborgeren til gode. Jeg sagde i mit indlæg, at man skal ikke forfølge uholdbare sager. Jeg mener i det hele taget heller ikke, man skal forfølge tvivlsomme sager, hvis man virkelig mener, at de er overordentlig tvivlsomme. Det har jeg også sagt nogle gange, også på møder ude omkring i landet.

Men når hr. Hagen Hagensen derefter går ind i en lang række forskellige forslag, begynder jeg alligevel at blive meget usikker på, hvad hr. Hagen Hagensen egentlig mener. Hr. Hagen Hagensen havde en definition på eller en udlægning af, hvad der er skattemyndighedernes opgave. Jeg håber, at hr. Hagen Hagensen og jeg er enige om, at det er skattemyndighedernes opgave at sikre en korrekt og en ligelig skatteansættelse. Jeg tror, at hr. Hagen Hagensen, hvis hr. Hagen Hagensen går ind i en nærmere vurdering af sine egne forslag, vil nå frem til, at de ikke vil sikre en korrekt og en ligelig behandling i skattesager, og at det formentlig også er nogle lidt andre formål, hr. Hagen Hagensen vil forfølge med en række af de forslag, han er fremme med. Men i øvrigt synes jeg, der var mange positive betragtninger i hr. Hagen Hagensens indlæg. Jeg fik ikke en fornemmelse af, at der var en afgørende forskel i grundsynspunkterne mellem hr. Hagen Hagensen og mig, heller ikke vedrørende de betragtninger, der blev givet vedrørende dissens.

Hr. Glistrup havde nogle betragtninger omkring skønsmæssige magtbeføjelser, og det skal jeg ikke sige noget om. Jeg har allerede været inde på den uklarhed, som kan ligge i en række af de regler, som giver anledning til klagesager. Men så siger hr. Glistrup – det bygger han også sin dagsorden op på – at man skal prøve at lempe tavshedspligten. Set ud fra en administrativ synsvinkel tror jeg i og for sig, at mange administratorer ville være glade, hvis de blev løst fra tavshedspligten, for så kunne de nemlig få afviklet en række af de manipulationer med sandheden og kendsgerningerne, som foregår i dagspressen omkring konkrete sager, fordi de så virkeligt og reelt kunne lægge tingene på bordet og sige: her er de faktiske kendsgerninger. Det er de jo afskåret fra i dag. Derfor er der mange, som har mulighed for at spille og manipulere med kendsgerningerne og med sandheden.

Jeg tror, det er meget, meget vigtigt, at vi fastholder tavshedspligten. Jeg vil også godt sige til hr. Glistrup, at så kan man ikke begynde at lempe den, for så er den simpelt hen intet værd. Hvis man kan have en situation, hvor, som hr. Glistrup foreslår, den enkelte kan sige: jeg hæver tavshedspligten for mit eget vedkommende, kan man med rette i en hvilken som helst sag sige: ja men hvorfor hæver han eller hun så ikke sin tavshedspligt? Det går simpelt hen ikke. Tavshedspligten er noget ubetinget, og man kan ikke handle med den, sådan som hr. Glistrup lægger op til.

Jeg vil gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg var meget enig i mange af hans betragtninger om retsudøvelsen og i, at vi bør være mere opmærksomme på de love, vi vedtager.

Hr. Bernhard Baunsgaards betragtninger om landsskatteretten synes jeg i og for sig også var vældig interessante. Det bringer mig over til det spørgsmål, som også blev rejst af hr. Arne Bjerregaard og hr. Bollmann, at når jeg i mit oplæg siger, at jeg vil være parat til at nedsætte et udvalg til at overveje, hvorvidt der er behov for at styrke det lovfortolkende element, er det jo på baggrund af en række af de betragtninger, som er kommet frem. Jeg forstår på hr. Bernhard Baunsgaard, at han gerne vil have overvejet, om landsskatteretten skal have en central placering i lovfortolkningsopgaven. Der er andre, der har gi-